

To předvánoční střeďeční venčeníčko, hlavně pak ten závěr ovšem ☐ .

Když teda pomínu jeden moment, kdy jsem myslela, že Brtníka ubezduším. Za jeho nespravedlnost k Taliprtce. Ale řekla jsem si, že za á) by se mi po něm stejskalo, a za bé) jsou ty Vánočky, že jo a to by pak byl dvojnásobnej hřích asi nejspíš, kdybych to udělala. Takže nic ☐ . Ale jinak paráda.

Klouzavka mi umožňuje - když se pochlapím a vstávám ešče dřív než dřív (a to je pro mě trest převelikej ☐) - že jsem doma ve stejnou dobu jako Brtník a tak můžeme venčit společně. Což je takhle za tmy vyloženě prima. Protože je lepší monitorovat po tmě jen jednoho čoklida. Obzvláště s Taliprtkou, že jo. To je jasný.

Vypadli jsme a už se smrákalo. Ty jo tohle je nejhorší čas!! Aleee! Díky naší Lucince, která se řádně napila :D, víme, že to nebude už dlouho trvat a ono se to otočí. Brtník šel s ohařiskama trošku napřed a já je dobíhala. Dohнала jsem je až u kláštera. A tam na konci plácku se Tali zapikolíkovala. Stála jak socha. A co myslíte? Brtník? Zaregistroval to? Pochválil? Nikolivěk. Ešče se čuřil, že vona nejde. Nemohla. Protože dělala správně toho ohaře. Ach bóže, ach bóže. No nic, zašla jsem tam za ní tedy já, a pochválila ji. Pak ho zvedla a to už jsem ji pochválit úplně nemohla, páč měla tendence se zvednout taky. Ale poslechla. Nicméně i to je na ni výkon. Opravdu hodně dlouho vystavovala, nehnula se do tý doby, dokud jsem tam nevlezla já a bažant se nezvednul. Takže za mě poměrně dobrý. I jí člověk musí odpustit, že pak načuchává místo, kde milej fógl kempoval a musí se na ní trochu důraznějš, aby jí člověk od tama vytáhnul. To, co dá jinej ohař levou zadní to je pro ni jak diktát ☐ .

No a pak jsme svižným krokem pokračovali dále. Rumíček se podívoval, že to bude zasejc bez balonkůch, ale ono mu to neuškodí. Závislákovi jednomu. Aby mu nechyběla nějaká ta činnost, tak jsem si ho občas přivolala a dali jsme si třeba nějaký to ťuknutí do ruky, nebo "pochod v domečku" . Pak nastal moment, kdy jsem myslela, že teda toho Brtníka už opravdu přetrhnu, ale jak říkám stejskalo by se mi. Tali po nás pokukovala, co to tam kutíme. Páč ona musela pochodovat s Brtníkem, který jí na můj vkus moc prostoru nedopřeje. A bohužel ani zábavy, když už si jí teda drží v tak těsný blízkosti. Tak jsem si ji vyžádala a ťukly jsme si spolu do rukou a udělaly otočku a pak jsem jí řekla, že jdeme. Ona ví, že se mnou to je trochu jinak a rozběhla se kousek od cestičky. A to jí Brtník velmi přísně

zarazil. Aniž by si uvědomil nějaký ty souvislosti. No nic, no, říkám Vánočky ho zachránily. Nicméně svoje jsem si řekla a pak šla radši v tichosti s Rumíčkem napřed. No, asi ho něco z toho, co jsem si řekla oslovilo, protože poté se celá situace trošku změnila. K mojí tichý radosti.

A tak jsme si pak hráli s ohaříkama na babu a tak jako podobně. Na myší louce jsme si s Rumíčkem potrénovali běhání do stran, páč ono se toho v tý tmě moc jako nedá. Tali byla s Brtníkem a taky si tam něco kutili. Pak najednou koukám, že tmou Tali běží hezky sama od sebe k nám a tak jsem ji začlala pěkně chválit. Enemže ouha ouha. Vona to nebyla Tali ☐ ☐ . Byl to otravnej výmar ☐ ☐ (otravnej proto, že majitelka ho neovládá a v době hárání je to opravdu otravný, navíc kolikrát milej výmar machruje na Rumíčka) . Tak to jsem rychle s chválením přestala a šli jsme si s Rumíčkem po svém. Došli jsme k Brtníkovi, kterej k mýmu podivování měl Tali někde ve tmě. Bez přehledu o tom, kde ji má. :O To je zas pro mě poměrně nepochopitelný teda a dosti udivující. Tak jsem pískla. A nastražila uši. Páč oči jako neměly šanci. Uši nic nezaregistrovaly a tak jsem pískla ještě jednou. V tom se ozval dusot a funění mašiny, která do mě nabourala ☐ ☐ . Byla jsem moc ráda, že takhle poslechla a nezneužila toho. A pak už jsme se drželi všichni hezky pohromadě. Došli jsme k šípkovému valu, vyšli z polí a kolem kostelíčka došli ke statku, kde se na plácku ohařiska vždycky děsně rasej. Tak i tentokrát, pochopitelně. No a mě napadlo..... že zatímco oni se tam budou rásit, tak já můžu zajít do hospůdky ke klukům, protože ta je na rohu toho statku. Kluci mají venku varnu s výborným svařákem..... že jo. ☐ , já mám s sebou výjimečně na venčení peníze /neb jsem cestou domů chtěla koupit v samošce křen /... takže, co si neudělat siestičku předvánoční? Vy-ni-ka-jí-cí nápad, jak zakončit venčení ne?

Skákla jsem tam, koupila nám pití a protože ohařiska už se teda mezitím dorasili, zašli jsme na terásku k hospůdce, sedli si tam a udělali si veget. A Tali pak měla malou premiéru. Protože Brtník dopil dřív a šel pro ten křen napřed. A já šla pak klukům vrátit sklo dovnitř na bar. A řekla si, že zkusím odložení tak trochu na volno. Tedy Tali na vodítku ale volně loženým, neuvázaným. No... jako úplně čistý to nebylo, nebojte ☐ . Musela jsem se vrátit a opravit ji. Páč ta koza flekatá zaregistrovala, že jsem blbě dovřela dveře a uuuuuž šla do tý hospody taky, páč co si nezajít do hospůdky, že jo. Když může panička ☐ . Takže jsem ji pěkně vrátila na místo, vrátila nádobí, rozloučila se a mazala za nima. Udělala mi radost, že tý svobody nezneužila a počkala tam na mě. Šíííkovná byla.

A to bylo supr!

A protože byla šííííkovná, tak jsme si cestou pěkně zpívali ☺☺☺ No a protože Tali je drsná holka, tak jí můj zpěv evidentně nevadí, ba naopak. Pokud jí zpívám, že Talinkááá malinkááá, to je moje potěšení, Talinkáá malinká, to je pipinka (☺☺ NIKDO SE NEBUDE SMÁT!! JASNÝ???) ☺) , tak zpravidla vedle mě nadšeně řape a užívá si toho, že jí pěju. Musím pochopitelně pak pěti i Rumíčkově jeho vlastní popěvek, takže spustím Rumíčeeek, pupíčeeek, to je moje potěšení, Rumíčček pupíčeeek, to je šikula! Mám výhodu v tom, že je mi fučík, co si o mě myslejí kolemjdoucí ☺ .

A když jsme docházeli domů, zaregistrovala jsem opodál krácejícího Brtníka a poštvala ohařiska na něj, ať ho přepadnou. Jsou to poslušný ohařáci, tak ho uštvali a doštvali až na podestu ☺ . Takovýhle zakončení venčení vůbec nejní marný ☺ ne? A teď nemám na mysli tu štvaniči ☺ .